

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 970/2015
18.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.А., због кривичног дела тешког дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката С.А., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр.639/2014 од 29.05.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.221/15 од 18.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 18. новембра 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.А. – адвоката С.А., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр.639/2014 од 29.05.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.221/15 од 18.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 1К бр.639/2014 од 29.05.2015. године, окривљени Г.А. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешког дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело му је на основу члана 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 48.020,00 динара, те на име паушала износ од 5.000,00 динара, као и да оштећеном Б.П. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 93.625,00 динара, све у року од три месеца по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу члана 297. став 5. КЗ, према окривљеном је изречена и мера безбедности забране управљања моторним возилом "Б" категорије у трајању од 6 месеци почев од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.221/15 од 18.08.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Г.А. – адвоката Р.Ј., а пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр.639/2014 од 29.05.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Г.А., адвокат С.А., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 439. тачка 3. ЗКП и због "повреде кривичног закона из члана 485. став 4. у вези става 2. у вези става 1. тачка 1. ЗКП јер је на чињенично стање погрешно примењен закон", са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног Г.А. ослободити од оптужбе или да укине побијане пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање, пред потпуно измењеним већем.

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. ЗКП, Врховни касациони суд је оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Г.А., као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, а из образложења захтева произилази да указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, наводећи да је у погледу кривичног дела примењен закон који се не може применити. Међутим, бранилац само формално означава ове повреде, због којих је подношење захтева дозвољено, док суштински, у образложењу захтева, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, истицањем да је приликом доношења правноснажне пресуде потпуно занемарен допринос оштећеног Б.П. у саобраћајном удесу који је, према ставу браниоца, "скривио саобраћајни удес тиме

што је управљао својим возилом у алкохолисаном стању ... те је искључиви кривац за незгоду'. Надаље, у захтеву се наводи да из налаза и мишљења вештака саобраћајне струке произилази да се возило окривљеног приликом контакта са општењем кретало брзином од 40 – 50 километара на час, што представља брзину која је несумњиво била прилагођена условима за вожњу, и да је стога доношењем одлуке којом је окривљени Г.А. оглашен кривим учињена повреда кривичног закона.

Из изнетих навода, јасно произилази да се нижестепене пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља разлог због којег је дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, док се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.